

enkelt Bemærkning, men som jeg saameget mere bør afholde mig fra at give en særlig Motivering af, som han jo selv er her tilstede. — Naar man nu spørger om, hvorledes dette Tilskud vil være at anvende, saa er man jo ganske vist enig om, at det, der maa ønskes, er en fuldstændig fri Udvikling af Islands Forhold, men paa den anden Side har Udvalget dog været fuldstændigt enig om, at det Tilskud, der ydes Island, ikke paa Grund af noget retligt Krav derpaa fra Islands Side, men som en broderlig Medhjælp til at supplere dets egne Indtægter, ikke kan betragtes som Noget, hvorover Island har fuldkommen fri Dispositionsret, medens Danmark altsaa ikke havde Andet end den Ret at tilveiebringe dette Tilskud. Dermed staaer i Forbindelse et andet Punkt, nemlig at, for der kan være Tale om en Berettigelse til at gjøre Tilskud til, hvad Island saaledes behøver, maa man vide, hvormeget Island selv kan tilveiebringe. Jeg skal ikke her nærmere gaae ind paa dette Punkt; i Udvalgets Betænkning er der nævnt de to væsentlige Hovedpunkter, som i denne Henseende have været under Overveelse, nemlig Besparselser og Beskatning. Jeg skal kun referendo tillade mig at give en Antydning af, at maaffee det hele Forvaltnings- og Lønningsystem, naar det blev overladt til Island selv, kunde faae en anden Skikkelse, men det skulle vi ikke blande os i, det er aabenbart noget særlig Islandssk. Jeg skal heller ikke blande mig i det Spørgsmaal, om ikke de directe Skatter paa Island kunde forhøjes; de have i mange Aarhundreder staaet uforandrede, medens Skatterne ellers i hele den civiliserede Verden ere undergaaede store Forandringer; men jeg kan dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa, om der ikke gennem den Indtægtskilde, hvoraf ikke blot Europa, men hele den civiliserede Verden væsentlig lever, maatte kunne tilveiebringes en klæffelig Indtægt, hvilket nu synes saameget mere rimeligt, som den Hindring, der har staaet veien for Islands Opkomst, nu i alt Fald forlængst er hævet; thi det egentlige Handelsmonopol er jo allerede bortfaldet i Slutningen af det forrige Aarhundrede, og vel have Bestræbelserne for at tilveiebringe en islandsk Handelsstand ikke baaret Frugt, men det er da i alt Fald

ikke paa Grund af Hindringer af denne Art, idet i alt Fald nu efter 1854 enhverjombhelt Indskrænkning i saa Henseende er bortfalden. De Herrer ville have seet, at der har været Tale om at tilveiebringe en meget lav Beskatning paa fire vigtige Forbrugsgegenstande, hvorved der regnes paa en Bruttoindtægt af nogle og fyrgetyve Tusinde Rigsdaler, og at der tillige har været udarbejdet et Lovudkast om en forhøjet Beskatning af Skibe, og om en Afgift af Brændeviinshandel, der antoges at ville indbringe mellem 25 og 27,000 Rbd., men om hvis videre Skæbne der slet Intet er oplyst. Under disse Omstændigheder kunde jo Fristelsen være stor til at sige, at Sagen ikke er moden til Afgjørelse, men det troer jeg vilde være meget uhensigtsmæssigt, dersom Landssthinget vilde forsøge derpaa. Det vil jo erindres, at af de 4 ærede Medlemmer, der under første Behandling udtalte sig om Sagen, og som alle fire kom ind i Udvalget, erklærede de tre sig foreløbig for det samme System, som er blevet fastholdt af forskjellige danske Finantsministre, nemlig at give et Tilskud til Island for en ikke altfor kort Aarrække, for at Island derefter kunde sættes istand til at indrette en egen Huusholdning, og saa see, hvorledes det kunde komme ud af det, men derimod ikke nu at bestemme noget fast Tilskud, og det vil altsaa sees, at den Conference, som Justitsministeren i den Henseende forbeholdt sig at have med Udvalget, har baaret sine meget betydelige Frugter; thi, saaledes som det er motiveret i Betænkningen, troe vi nu Alle, at der kan være Grund til at tage Bestemmelse om et fast Tilskud, som vi endogsaa have sat til 15,000 Rbd., og til hvilket Island er blevet henviist for dermed at bestride den overordnede Bestyrelse paa selve Den, foruden at den øverste Ledelse af Bestyrelsen i Kjøbenhavn jo skulde være Islands Finantsforveindkommende. Dette har Analogier for sig i det Forhold, der i andre større Stater finder Sted mellem de Dele, som man kan betegne som Hovedland og Bilande, og der kan maaffee ogsaa i denne Henseende anføres Noget fra de ældre Forhold, for hvilke ganske vist den nuværende Slekt intet Ansvar har, men som dog have indviklet uheldigt paa Island; og skjøndt det efter min Overbeviisning for en meget stor Deel er Islændernes egen Skyld, at de ikke have hævet